

معلمان و جنبش شورایی

شہلا دانشفر

۳۰ دسامبر ۲۰۲۱
مندرج در انترناسیونال ۹۵۳

جنبش شورایی بعنوان جنبشی برای دخالتگری
توده ای، در سالهای اخیر در میان معلمان
و کارگران و بازنشستگان پا گرفته و دارد
بتدریج نضج و تکامل پیدا میکند و عملاً پاسخ
به ناباوران را جلوی چشم آنها میگذارد. این
جنبش هنوز در مراحل اولیه رشد خود قرار
دارد و امکان ابراز وجود همه جانبه را نیافته
است، اما روندی رو به پیش را طی میکند. یک
نمونه آن شورای هماهنگی تشکلهای صنفی
فرهنگیان است. شورای هماهنگی تشکلهای
صنفی فرهنگیان، شورای نمایندگان منتخب
تشکلهای معلمان در شهرهای مختلف در سطح
سراسری است. این را از زبان خود این شورا
هنگامیکه وزیر آموزش و پرورش با همکاری
مدیران کل آموزش و پرورش جلسه ای از بالای

سر معلمان و بقول خودشان جلسه مذاکره با معلمان را تدارک دیده بودند، شنیدیم. از جمله عزیز قاسم زاده سخنگوی کانون فرهنگیان استان گیلان نشست های اخیر را گفتگویی فرمایشی با افراد و گروه هایی که مرجعیتی در اعتراضات و تجمعات اخیر را نداشته اند خواند و از این که تشکلهای صنفی فرهنگیان سراسر کشور مجمع عمومی برگزار کرده و هیات مدیره های انتخابی را بوجود آورده اند و این هیات ها امروز در شورای هماهنگی به نمایندگی از تشکل خود حضور دارند و مرجع اعتراضات اخیر هستند خبر داد. همچنین اسکندر لطفی سخنگوی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان در برابر این اقدام مهندسی شده وزارت آموزش و پرورش نوشت:

” در مذاکره باید نماینده کانون‌ها و انجمن‌های صنفی حضور داشته باشند و در استان‌هایی که تشکل صنفی وجود ندارد باید فعالان صنفی و ادمین‌های گروه‌های صنفی استانی دعوت شوند. اعتراضات صنفی معلمان نشان داد که امروز معلمان مرجعیت و رهبری شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران را پذیرفته‌اند و نمایندگان شورا و افراد مورد اعتماد شورا می‌توانند مطالبات را منعکس نمایند.“ او در ادامه این سخنان چنین گفت: “ همه می‌دانند فراخوان این اعتراضات توسط شورا داده می‌شود و کانون‌ها و انجمن‌های صنفی فرهنگیان با کمک فعالان صنفی و ادمین‌های گروه‌های صنفی در استان‌ها آن را اجرا می‌کنند. پس باید جایگاه تشکل‌ها محترم

شمرده شود و معنا ندارد که در استانی مانند گیلان از کانون برای گفتگو دعوت نشود“.

این گفته ها موقعیت و جایگاه شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان را به روشنی بیان میکند. به عبارتی روشنتر شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان در بستر مدیای اجتماعی و گروههای هزاران نفره معلمان و در کوران مبارزات چندین ساله آنها قوام یافته و امروز به یک تشکل قدرتمند توده ای تبدیل شده است. این شورا همین امروز نیز با اتکاء به ارتباط هر روزه و جاری با بدنه وسیع معلمان که عملاً نقش مجمع عمومی وسیع و سراسری را پیدا کرده تصمیم گیری جمعی میکند و به ظرف قدرتمند سازمانیابی توده ای مبارزات معلمان

تبدیل شده است. شورا از این طریق تصمیمات خود را به اطلاع بدنه معلمان میرساند. بر سر تصمیمات به اجماع میرسد و بصورت جمعی برای اجرایی کردن تصمیمات برنامه ریزی میکند. تشکلهای مختلف معلمان نیز قدم به قدم همراهی خود را با نمایندگان منتخب خود در این شورا اعلام میکنند. بعد هم گزارش عملکرد تصمیمات جمعی و سازمانیافته علنا و اجتماعا در مقابل انظار جامعه قرار میگیرد. بدینگونه است که معلمان در عمل موفق به داشتن یک تشکل توده ای دایر هر روزه و سراسری شده اند که قدرت آفرین است و نقش شگرف آنرا در اعتراضات گسترده آنان به روشنی میتوان دید.

به عبارت روشنتر با اتکاء به چنین ابعادی از سازمانیابی مبارزاتی است که معلمان امروز قادر به عکس العمل سریع در برابر تعرضات هستند. بعد از هر فراخوان اعتراضی ای در مدت زمان کوتاه میتوانند در سطحی سراسری اعتراضات خود را سازمان دهند. در برابر تفرقه افکنی ها بایستند و سرکوبگری های حکومت را عقب بزنند و برای پیگیری مطالبات خود هر روز قدرتمند به جلو گام بردارند. از جمله ما در این دور از مبارزات معلمان شاهد این بودیم که حقیقتاً رکورد شکستند و توانستند در بیش از ۱۵۰ شهر اعتصاب و تجمع سازمان دهند. و در تجمعات خود توانستند نیروی وسیعی را به میدان بیاورند از جمله در شهری چون شیراز در بیستم دیماه هزاران نفر به خیابان آمدند

و صحنه های اعتراض با شکوهی را آفریدند. معلمان از همین طریق و با استفاده از همین ابزارها توانسته اند وسیعتر از همیشه دانش آموزان سنین بالاتر و خانواده های دانش آموزان را با اعتراضاتشان همراه کنند .

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان نمونه دیگری از پیشروی های جنبش شورایی در سطح جامعه است. حرکت سریع معلمان بسوی شورایی عمل کردن در کنار تجربه نیشکر هفت تپه که با مبارزات شکوهمند خود آلترناتیو اداره شورایی را مقابل کل جامعه قرار داد و این پرچم را برافراشته نگاهداشت و نیز در کنار تجربه کارگران پروژه ای پیمانی نفت و ایجاد شورای سازماندهی اعتراضات کارگران،

ممکن بودن و در عین حال کارآیی این شکل از سازمانیابی توده ای یعنی شوراها را به همگان نشان داد و اینها همه الگوهایی است که از تجربیاتش باید آموخت. این تجربیات را باید در همه جا تکثیر کرد و به کار گرفت.

شورا یعنی سازمان یابی توده ای اعضای یک نهاد و دخالت و اعمال اراده مستقیم آنان در سرنوشت و آینده مبارزه شان و در سیاستهای جاری. چنین ابعادی از سازمانیابی توده ای در سطح جامعه به معنای حاکمیت مستقیم خود مردم است. به این اعتبار شورا جایگاهی استراتژیک در قدرتیابی مردم و کارگران دارد. جالب اینجاست که جنبش کارگری و مشخصا کارگران نیشکر هفت تپه گفتمان آنرا تحت

عنوان اداره شورایی به عنوان آترناتیو مقابل
کل جامعه قرار داده اند.

همه شواهد نشانگر اینست که بخش های
مختلف طبقه کارگر با خیز برداشتن بسوی ایجاد
شوراها و سازمانیابی توده ای و سراسری علیه
فقر و بی تامینی، تبعیض و نابرابری، اختلاس ها
و دزدی ها و برای رهایی از شر جهنم سرمایه
داری جمهوری اسلامی خیز برداشته و نوید
دهنده جامعه ای شاد و انسانی شده اند. این
جامعه ای است که بطور واقعی در نبرد هر روزه
اش دارد به جلو گام بر میدارد و زنجیرهای
اسارت و حاکمیت مفتخوران سرمایه را کنار
میزند.

۹ دی ۱۴۰۰ - ۳۰ دسامبر ۲۰۲۱

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام